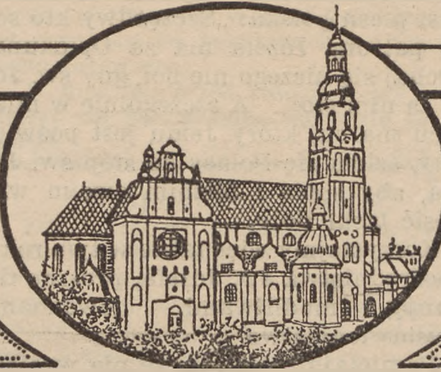
TYGODNIK KOŚCIELNY

PARAFJI ŚW. TRÓJCY

Wychodzi na każdą niedzielę.
Opłata 10 groszy za egzemplarz do puszki roznosiciela. —
Za zezwoleniem Władzy Duchownej.

Redakcja i Administracja:
Kancelarja przy Kościele św. Trójcy.
Telefon nr. 1075.
Redakcja:
Ks. prob. Mieczysław Skonieczny
Ks. Zygmunt Fiedler
w Bydgoszczy.

Rocznik II | **Bydgoszcz, dnia 8 marca 1931** | **Numer 7**

Droga Krzyżowa.

Św. Jan Złotousty powiedział te pamiętne słowa: „Post bez modlitwy — to lampa bez oleju“. Dlatego też Kościół św., Matka nasza, w czasie Wielkiego Postu nawołuje nas na takie piękne nabożeństwa wielkopostne, jak Droga Krzyżowa i Gorzkie Żale. Pragnę w dzisiejszem rozważaniu uwagę waszą zwrócić na znaczenie Drogi Krzyżowej i pobudzić was do umiłowania tego pięknego nabożeństwa, szczególnie w czasie W. Postu.

Kto dał początek Drodze Krzyżowej? Nie ułożył tego nabożeństwa ani żaden świątobliwy kapłan, ani żaden Święty Pański, ani nawet Królowa wszystkich Świętych, Najśw. Marja Panna, ale sam Pan Jezus, Zbawiciel świata, jest założycielem Drogi Krzyżowej! Uświęcił ją nie wodą święconą, albo olejami św., ale własną Przenajdroższą Krwią Swoją. Bowiem Droga Krzyżowa jest w dosłownem słowa tego znaczenia tą drogą, którą Bóg-Człowiek, obarczony ciężkiem drzewem krzyża, szedł z przed pałacu Piłata, poprzez ulice Jerozolimy aż na górę Kalwarję. A czemże są 14 stacyj Drogi Krzyżowej? Są trwałemi pomnikami nieskończonej miłości Jezusowej ku nam grzesznym ludziom. Prawdziwie! Droga Krzyżowa jest najwyższym dokumentem miłości Jezusowej ku nam. Ilekroć więc odprawiamy Drogę Krzyżową, odpłacamy się Boskiemu Sercu Jezusowemu choć w drobnej cząstce za Jego nieskończoną miłość — miłością serc naszych.

Kto pierwszy z ludzi szedł Drogą Krzyżową? Ta, co najbardziej umiłowała Pana Jezusa: Najśw. Marja Panna, Matka Boleści. Nietylko Ona towarzyszy umiłowanemu Jedynakowi Swemu w Wielki Piątek na pierwszej Drodze Krzyżowej, ale później po zmartwychstaniu Pana Jezusa, jak niesie podanie, często z Apostołami obchodzi Drogę Krzyżową, którą Pan Jezus Boskiemi stopami Swojemi i śladami Krwi Swojej znaczył.

Za przykładem Najśw. Marji Panny i Apostołów szli chrześcijanie z Palestyny, potem rycerze krzyżowi, później aż do dni naszych niezliczone pielgrzymki, udające się na Bożą rolę, tak jak ostatnio nasza pielgrzymka polska w roku 1930, którą tak przepięknie opisuje ks. infułat Kłos w „Przewodniku Katolickim“.

W roku 1342 pobożny król Sycylji Roger oddał synom św. Franciszka straż nad wszystkiemi świętemi miejscami w Jerozolimie. Oni też nabożeństwo Drogi Krzyżowej z Jerozolimy przenieśli najpierw do wszystkich swoich klasztorów, a stąd rozszerzyło się ono w krótkim czasie w całym Kościele Katolickim. Stolica Apostolska zatwierdziła to budujące nabożeństwo i ubogaciła je nadzwyczajnemi łaskami.

Czujemy, że nabożeństwo, któremu początek dał sam Pan Jezus i Najśw. Marja Panna, musi być dla dusz naszych nieskończenie zbawienne i pożyteczne i musi przynosić obfite łaski. I tak też w rzeczy samej jest.

Św. Leonard da Porto Maurizio mówi, że Droga Krzyżowa jest środkiem zbawienym przeciwko grzechowi i hamulcem przeciwko namiętnościom.

Pobożne to ćwiczenie nietylko wyciska łzy skruchy z oczu naszych, ale równocześnie dusza nasza, żalem oczyszczona, czuje się przeszytą strzałą miłości Bożej. Kogoż bowiem nie wzruszą 14 stacyj Drogi Krzyżowej, te prawdziwe pomniki nieskończonej miłości Jezusowej ku nam!

Kościół Boży, Oblubienica Zbawiciela, ubogacił Drogę Krzyżową licznemi łaskami. Kto odprawia to nabożeństwo, zyskuje zupełny odpust. Warunki są bardzo łatwe, łatwiejsze i dogodniejsze niż przy innych odpustach zupełnych. Nie potrzeba n. p. przystępować do Sakramentów św. Trzeba tylko 1) mieć serce skruszone, 2) rozważać Mękę Pańską. Prawdziwie! nie może być łatwiejszych warunków do uzyskania odpustu zupełnego.

Pobożna legenda niesie: Kiedy oprawcy w Wielki Piątek krzyż z Panem Jezusem wpuszczali do dołu, jękło straszliwie piekło z przerażenia i rozpaczy: „Bóg umarł za ludzkość! Kto teraz jeszcze może zgrzeszyć?“ Wówczas jeden z demonów podaje szatański projekt: „My dbajmy o jedno: żeby ludzie zapomnieli, co Jezus wycierpiał dla nich! Wtedy jeszcze głębiej wpadną do piekła, bo tem mniej będą się mogli uniewinnić!“

Kościół św. jednakże przekreśla ten szatański plan i w czasie W. Postu nawołuje nas gorąco właśnie do rozważania Męki Pańskiej, do śpiewania Gorzkich Żali, do odmawiania litanji o Męce Pańskiej i do odprawiania Drogi Krzyżowej. Więc też wszystkie te pobożne ćwiczenia podczas W. Postu gorliwie spełniajmy. Niechaj rodziny nasze codziennie odmawiają litanję o Męce Pańskiej, niechaj Gorzkie Żale ściągają takie tłumy pobożnych wiernych, jakie mogliśmy z radością w sercu oglądać w ubiegłe dwie niedziele w kościele naszym i w kaplicy w Czyżkówku, i niechaj nasza Droga Krzyżowa w każdy piątek W. Postu stanie się coraz bardziej umiłowanem pobożnem ćwiczeniem. Będzie to wszystko ku większej czci i chwale Pana Jezusa Ukrzyżowanego i ku zbawieniu dusz naszych.

Chwalmy Józefa św.

Wzniosłe i szczytne jest posłannictwo św. Józefa. Wybrany Dzieciątku Bożemu i Najśw. Marji Pannie za Opiekuna, wiernie spełnia Swe zadanie. I tem stał się wzorem wiernej służby Bożej. Cieszył się więc św. Józef zawsze w Kościele Bożym wielką czcią. Na ziemi w swej działalności ukryty, cichy, jest obok Marji w niebie najpotężniejszy.

Dlatego też papieże pochwalali i zalecali nabożeństwo do św. Józefa. Pius IX podniósł św. Józefa do godności patrona Kościoła, Leon XIII wydał osobną encyklikę o św. Józefie, w której podnosi zalety św. Patrjarchy. Będąc Oblubieńcem Przeczystej Dziewicy powinien też udział brać w czci Jej okazanej. Jako opiekun Syna Bożego był uważany przez ludzi za ojca Jego, jemu Dziecię Boże było poddane. Nietylko jednak starał się pracą rąk zapracować tyle, by Jezusowi i Marji niczego nie brakowało; narażał przecież własne życie, aby ich obronić i ratować.

Św. Rodzina była początkiem Kościoła, a że Najśw. Maria Panna jest powszechnie uznana za Matkę Kościoła słusznem jest, by św. Józef odbierał cześć jako Ojciec i Patron Kościoła. Dlatego też św. Patrjarcha okazywał zawsze, że pragnie opiekować się wiernymi wszystkiemi.

Jest On doskonałym wzorem dla wszystkich, szczególnie dla małżonków i ojców rodzin, jest wzorem miłości, troskliwości i wierności małżeńskiej. Jako ubogi członek rodu królewskiego jest On przykładem dla tych, którzy skutkiem różnych nieszczęść stracili dobra doczesne, stanowiska i tytuły. Rzemieślnicy i robotnicy zaś czczą Go jako swego szczególnego patrona w nadziei uzasadnionej, że tak, jak Pan Bóg nic pogardził nim, ich również obdarzać będzie obfitemi łaskami za pośrednictwem św. Józefa.

Niepomiernie doskonałe musiały być cnoty św. Józefa, które Jemu zyskały względy Pana Boga, jeżeli Kościół do ręki daje Jemu lilję niepokalanej czystości. Wielka też musi być pomoc Boża przez Niego wyproszona, jeżeli Kościół obok litanji do Pana Jezusa, Serca Jezusowego, Wszystkich Świętych i Najśw. Marji Panny, jedynie jeszcze litanję do św. Józefa dopuszcza do użytku w publicznycn nabożeństwach, a modlitwy do św. Józefa obdarza nadzwyczajnemi odpustami. Akta kanonizacyjne św. Pańskich pełne są dowodów opieki św. Józefa nad nimi.

W Polsce cześć Jego kwitnie od setek lat. Z wdzięczności ku niemu postawiła nieomal każda parafja w Polsce Jemu ołtarz lub kaplicę. I słusznie głosi pieśń polska: „Szczęśliwy kto sobie patrona Józefa ma za Opiekuna, niechaj się niczego nie boi, gdy św. Józef za nim stoi“. A szczególnie w miesiącu marcu, który Jemu jest poświęcony, ścielą się Polacy do stóp św. Józefa, aby sobie i bliźnim swoim wyprosić łaski Boże.

Korzystajmy więc także w tym roku z pośrednictwa św. Józefa, prosząc Go litanją, modlitwami, nowennami o wstawiennictwo.

Pamiętajmy jednak, że nie wystarczy zasłaniać imieniem św. Józefa różne swoje błędy, występki i wybryki. Kto chce zyskać pomoc tego św. Patrona, powinien zasłużyć na to przez gorliwe naśladowanie cnót Jego, przez wspieranie potrzeb Kościoła, popieranie akcji katolickiej, wtenczas św. Józef nie poskąpi Swej pomocy, a miesiąc marzec przejdzie z pożytkiem dla dusz i dla Kościoła Bożego, ktoremu św. Józef patronuje.

Walne zebranie Stow. Pań św. Wincentego a Paulo

Walne zebranie naszego parafjalnego Stow. Pań św. Wincentego a Paulo odbyło się 18 b. m., uprzedzone uroczystem nabożeństwem w kościele św. Trójcy, w Domu Katolickim przy ul. Miedza 2, przy bardzo licznym udziale członków oraz gości, a mianowicie około 400 osób, co świadczy o wielkiem zainteresowaniu Stowarzyszenia oraz niedolą najbiedniejszych.

Ks. dyrektor Skonieczny zagaił zebranie i witał w serdecznych słowach licznie przybyłych członków i gości.

Referat na temat: „Niewiasta, a miłosierdzie chrześcijańskie“ wygłosił ks. Kwiatkowski.

Nastąpiło sprawozdanie sekretarki, oraz skarbniczki p. Lemańskiej z działalności za rok sprawozdawczy 1930, z którego wynikało iż obecnie Stowarzyszenie liczy 464 członków. Udzielono biednym, około 250 osób, 4 razy do roku większy wydział artykułów spożywczych, rozdano 324 ctr. węgla. Wydano w ciągu roku 1668 bochenków chleba, 9580 ltr. mleka oraz odzież w wartości 1010 zł. Razem dochodu było 12.023,26 zł., rozchodu 11.615,02 zł.

Po udzieleniu absolutorjum przystąpiono do uczczenia zasłużonej członkini p. Wiktorji Gawlińskiej, która 30 lat pracuje gorliwie w Stowarzyszeniu. Ks. dyrektor, wręczając dyplom zasługi, przedstawił działalność i zasługi jubilatki, życząc zdrowia i sił do dalszej zbożnej pracy na polu miłosierdzia chrześcijańskiego. Przewodnicząca p. Gertychowa wręczyła jubilatce medal z wizerunkiem patrona św. Wincentego a Paulo.

Dalszy punkt obrad przewidywał uzupełnienie zarządu i to wybór zastępczyń przewodniczącej, sekretarki oraz skarbniczki. Wybór zastępczyni przewodniczącej przypadł p. Rathelowej, resztę zarządu ponownie wybrano bez jakichkolwiek zmian. W wolnych głosach po ożywionej dyskusji, poleciło zebranie zarządowi zwrócić się z wnioskiem do Związku Towarzystw parafji św. Trójcy, aby ten swoim wpływem spowodował i zabezpieczył ponowne wydanie umiłowanego „Tygodnika Kościelnego“.

Przy zakończeniu zachęcał ks. dyrektor członków do dalszej wytrwałej pracy nad opieką najbiedniejszych.

Wspólną modlitwą zakończono zebranie.

W. Wykrzykowska,
sekretarka.

Nasza wspaniała Akademja Papieska.

Niedzielna Akademja Papieska, urządzona staraniem parafjalnej Ligi Katolickiej, spełniła w zupełności swe zadanie.

Wśród poważnego nastroju, wywołanego hymnem „Gaude Mater“, wykonanym przez chór męski „Moniuszko“ pod sprężystą batutą p. Masłowskiego, zagaił akademję p. mec. dr. Łasiński, wskazując na cel uroczystości. Podkreślił aktualność encyklik papieskich i wzniósł trzykrotny okrzyk na cześć Głowy Kościoła papieża Piusa XI.

Po dobitnej, pełnej zrozumienia deklamacji solowej: „Pax Christi in regno Christi“, przemówił Ks. dr. Kolipiński na temat: „Ojciec św. władcą świata dusz“. Mówca trzymał na uwięzi całe audytorjum swem barwnem i żywem sposobem mówienia. Z zapartym wprost oddechem słuchano zdań, osnutych na tle serdecznego stosunku papieża do ojczyzny naszej.

Nastąpiła udatna deklamacja chórowa w wykonaniu zespołu druhen S. M. P. „Promyk“, poczem wystąpił chór „Moniuszko“ z „Ecce sacerdos“. Odśpiewaniem „My chcemy Boga“ zakończono te podniosłe chwile, a z prawdziwym artyzmem naszkicowany obraz „Władcy Duchowego“ unosił się nadal na obłokach wyobraźni wszystkich uczestników.

Dzień Matki.

Celem przygotowania „Dnia Matki“ odprawia się w naszym kościele triduum, czyli trzydniowe ćwiczenia duchowne. Nauki odbędą się w czwartek, 5 marca, o godz. 19; w piątek, 6 marca, o godz. 18,15 (dla wszystkich stanów z powodu I. piątku) i w sobotę, o godzinie 19.

Nauki wygłaszać będzie znany nam wszystkim ks. dr. Kolipiński.

Do spowiedzi św. wielkanocnej mogą matki przystąpić już w czwartek, 5 marca, po poł. od godz. 17 do 19 oraz w piątek lub w sobotę rano. Zakończenie w niedzielę, 8 marca, generalną Komunją św. **o godz. 7.** Ta Komunja św. jest zarazem Komunją św. wielkanocną.

W Dzień Matki urządza Żywy Różaniec Matek **uroczystą akademję** o godz. 19,00 na sali Patzera. Program będzie bardzo urozmaicony i będzie wyrażał hołd dla matki. Między innemi wystawi się sztukę teatralną p. t.: „Dwie Matki“. Wstęp na salę 30 gr. Krzesła 1 zł. i 50 gr.

Komunja św. Wielkanocna

rozpoczyna się w naszej parafji na mocy osobnego zezwolenia Kurji Arcybiskupiej już 8 marca. Ponieważ według prawa kanonicznego, wydanego w 1918 r., mają księża proboszczowie bezwzględny obowiązek rejestrowania osób uczęszczających do wielkanocnej spowiedzi i Komunji św., wydaje się w naszej parafji karteczki, które należy oddawać przy spowiedzi św. Karteczki te można otrzymać w zakrystji lub u kościelnego już od 4 b. m.

Kto się spowiada w innym kościele, powinien i tam oddać naszą parafjalną karteczkę spowiedzi wielkanocnej.

Upraszamy parafjan, aby przystępowali do Komunji św. wielkanocnej już w pierwszych tygodniach na to przeznaczonych, wedle możności w dni powszednie rano, aby nie przeszkadzać tym wiernym, którzy z jakichkolwiekbądź przyczyn dopiero przybyć mogą później lub w dni przedświąteczne.

Większe zainteresowanie

okazują niejedni parafjanie „Tygodnikowi Kościelnemu“. Może być, że nowa szata zewnętrzna przypadła niejednym do gustu. Najprawdopodobniej jednak parafjanie dopiero w czasie, w którym nie wychodził „Tygodnik Kościelny“ odczuli jego brak i poznali jego znaczenie, i że dlatego zapewne postarali się o nowych abonentów. Wszystkie bowiem egzemplarze ostatniego numeru „Tygodnika Kościelnego“ zostały do niedzieli wprost rozchwytane, tak, że wiele osób daremnie prosiło o „Tygodnik“. Cieszymy się, że możemy powiększyć nakład. Stwierdzamy jednak, że jeszcze wiele rodzin nie abonuje tego pożytecznego pisma parafjalnego. Zwracamy się zatem do naszych czytelników z serdeczną prośbą, aby nadal zyskiwali nowych abonentów, a może wnet będziemy mogli wydawać „Tygodnik Kościelny“ zupełnie bez deficytu.

„Tygodni Kościelny“ można, jak dawniej, nabyć u roznosicieli. Oprócz tego można go otrzymać w kasie kościelnej już od czwartku po południu, lub abonować przez listowego.

W niedzielę przed kościołem zaś sprzedawać się będzie tylko pozostałe egzemplarze.

W SPRAWIE CHORYCH.

Ze smutkiem stwierdzamy, że wiele rodzin zupełnie nie dba o potrzeby duchowe swoich chorych, t. j. osób, które nie mogą z powodu słabości uczęszczać do kościoła i do Sakramentów św. Skutkiem tego, niejedni chorzy pół roku, a nawet przez czas dłuższy nie są u Sakramentów św. Woła się zaś często księdza w ostatniej chwili, po południu lub w nocy, kiedy chory już nie jest naczczo, nieprzytomny, lub pół przytomny. Zdarza się więc, że chory, który nawet się spowiadał i przyjął Komunję św., później sobie wogóle nie przypomina, że u niego był kapłan z Panem Jezusem. Chory, który nie może opuszczać domu, powinien najpóźniej po miesiącu być u Sakramentów św.

Upraszamy, by do chorego prosić najpóźniej do godz. 7,30 rano, najlepiej zaś zgłosić go już w dzień poprzedni. Uniknie się temsamem niepotrzebnych kosztów za dorożkę, bo ksiądz może za jednym wyjazdem wszystkich chorych odwiedzić. W ciągu dnia woła się księdza do chorego tylko w rzeczywistej nagłej potrzebie. Chory bowiem jest z rana zwykle spokojniejszy i o wiele owocniej przyjmuje Sakramenta św. Niepotrzebne zwlekanie do wieczora z zawezwaniem księdza do chorego powoduje zwykle wielkie zamieszanie w rodzinie i w pracy duszpasterskiej. Księża obok zaopatrzenia chorych mają przecież wiele innych obowiązków, które skutkiem nagłego odwołania do chorego, muszą być opuszczone.

W wypadkach prawdziwie nagłych zawsze chętnie przybywamy, choćby skutkiem tego ucierpiały wszystkie inne obowiązki.

Przypominamy także, że rodziny chorych powinny w miarę możności opłacić dorożkę do chorego, jak to jest zwyczajem w wszystkich parafjach.

Nie zapominajcie także, że jest waszym obowiązkiem zachęcać chorych do modlitwy, nakłaniać ich do przyjmowania Sakramentów św., oraz słabszym w modlitwie towarzyszyć. Przykrem jest, kiedy ksiądz dopiero sam musi szukać dla chorego książki do nabożeństwa. O ile ktoś wie o rodzinie, która nie dba o chorego, lub zna osoby chore, które nie chcą przyjąć Sakramentów św., powinien o tem koniecznie donieść do biura parafjalnego.

S. M. P. „GWIAZDA“
urządza
— w niedzielę, 15 marca b. r., —
przedstawienie amatorskie p. t.
„KRÓL A BISKUP“,

Przedsprzedaż biletów u drh. Andrzejewskiego, Jasna 1, u drh. Domkiego, Różana 12, oraz w niedzielę po nabożeństwach.

NA MIESIĄC MARZEC.

Polecamy nowennę do św. Józefa, którą w cenie 30 gr. można nabyć w kasie kościelnej.

Także inne **książki religijne** można otrzymać w kasie kościelnej, m. in.:

Nabożeństwo na czas adoracji (na pierwszy piątek),

Nasze Modlitwy (książa do nabożeństwa dla dzieci),

Nowenna do Serca Pana Jezusa,

Droga Krzyżowa,

Czytanie wielkopostne o Matce Bosk. Bolesnej,

oraz wiele innych książek religijnych.

NA „DZIEŃ MATKI“

polecamy „Przewodnik dla Arcybractwa Matek Chrześcijańskich“. (Książka do nabożeństwa).

Porządek nabożeństw.

Ewangelja św. u św. Łukasza r. XI, 14—28.

8. III. Trzecia Niedziela W. Postu.

Godz. 7 cicha msza św. z kazaniem.
Godz. 8 cicha msza św.
Godz. 9 msza św. z kazaniem dla dzieci.
Godz. 10,15 suma z kazaniem.
Godz. 12 cicha msza św. z kazaniem.
Godz. 14 chrzty i wywody.
Godz. 15 Gorzkie Żale z kazaniem.

W dni powszednie msze św. o godz. 7, 7,45, 8,30 i 9.

Wywody i chrzty codziennie o godz. 8. (Zgłosić się w zakrystji).

12. III. Czwartek.

Godz. 8,30 Msza św. z wystawieniem i procesją.

Okazja do spowiedzi św. o godz. 17—19.

14. III. Sobota.

Godz. 8,30 wotywa z litanją do Matki Bosk.

Okazja do spowiedzi św. o godz. 17—19 i od godz. 20.

15. III. IV. Niedziela W. Postu.

Ewangelja św. u św. Jana XX XVI. 5—14.

Porządek nabożeństw jak 8. III.

KALENDARZYK BRACTW I TOWARZYSTW.

8. III. Niedziela.

Żyw. Róż. Ojców. Na sumie asystuje róża 21.
Żyw. Róż. Ojców. Zebr. po Gorzkich Żal.
SMP. „Promyk“. Zebr. wizytacyjne oddz. starsz. Uprasza się wszystkie druhny o przybycie po Gorzkich Żalach.
Tow. Abstynentów. Zebr. po Gorzkich Żal. w biurze parafjalnem.

9. III. Poniedziałek.

Stow. Pań Prac. w Handlu i Konfekcji. Zebranie o godzinie 19.

10. III. Wtorek.

Tow. Misyjne Chłopców. Zebr. o godz. 17 na salce parafjalnej.
Tow. Śpiewu „Moniuszko“. Zebr. o godz. 20 na salce parafjalnej.

11. III. Środa.

SMP. „Promyk“. Zebr. zarządu i zastępowych obu oddz. o godz. 19 w biurze par.

12. III. Czwartek.

SMP. „Promyk“. Zebr. zarządu oddziału młodszych o godzinie 19.
SMP. Gwiazda, oddz. młod. Zebr. o g. 19,30.

14. III. Sobota.

Spowiedź wielkanocna Żyw. Róż. Panien róża 1—35 włącznie.

15. III. Niedziela.

Żyw. Róż. Ojców. Na sumie asystuje róża 22.
Żyw. Róż. Panien. Zebr. po Gorzkich Żal.
Tow. Rzemieślników. Zebr. po Gorzk. Żal.

Wykłady religijne Ligi Katolickiej.

Drugi wykład religijny wygłosi p. prof. Bałachowski w środę, dnia 11 bm., o godzinie 19 w Domu Katolickim na Wilczaku na temat:

„POTRZEBA RELIGJI".

Oprócz tego będzie referat z chwili bieżącej oraz czytanie Pisma św.

Wstęp bezpłatny.

Uprasza się o liczne korzystanie z tych pożytecznych wykładów.

Zarząd.

W Czyżkówku.

7. III. Sobota.
Okazja do spowiedzi św. od godz. 17—19 i o 20.

8. III. Niedziela.
Godz. 8 Msza św. cicha.
Godz. 10 Suma z kazaniem.
Godz. 14,30 Chrzty i wywody.
Godz. 15 Gorzkie Żale z wystawieniem N. Sakramentu i kazaniem.
W dni powszednie msza św. o godz. 8.
Okazja do spowiedzi św. codziennie przed mszą św. i po mszy św.

Nabożeństwo Drogi Krzyżowej odprawia się w każdy piątek o godz. 15.

14. III. Sobota.
Okazja do spowiedzi św. od godz. 17—19 i o 20.

15. III. Niedziela.
Porządek nabożeństw jak 8. III.

8. III. Niedziela.
Żyw. Róż. Małek. Wspólna Komunja św., zebranie po Gorzkich Żalach.

9. III. Poniedziałek.
SMP. „Orzeł". Zebr. zarządu o godz. 19,30.

11. III. Środa.
SMP. „Wiosna". Plenarne zebr. o gdz. 20 w szkole.

12. III. Czwartek.
SMP. „Orzeł". Zebr. plenarne o gdz. 19,30 w salce.

15. III. Niedziela.
Tow. Robotników. Zebr. po sumie w salce parafjalnej.

ŁAŃCUSZEK OFIAR NA POMNIK N. SERCA PANA JEZUSA.

Sodalicja Marjańska Pań Miejskich II. r. 50,— zł. i wzywa Sodalicję Marjańską Panien.

P. Juljana Wolnikowska 3,— zł. i wzywa p. Teodozję Żubkową, Mazowiecka 38.

P. Pałubicka 5,— zł. i wzywa p. Monikę Kossedę, Jackowskiego 29.

P. Górska Anna na zawezwanie 5,— zł.

P. Brzeski na zawezwanie 6,— zł.

8 Okręg III. Zakonu 0,50 zł. i wzywa 9 okręg III. Zakonu.

P. Świątkowa 10,— zł. i wzywa p. Murka, Świętojańska 17.

P. Suska 5,— zł. i wzywa p. wachmistrza Brzeża, kosz. ułanów i p. wachmistrza Bobowskiego, koszary ułanów.

Pp. Morkowie zebrano z okazji srebrnych godów 16,— zł.

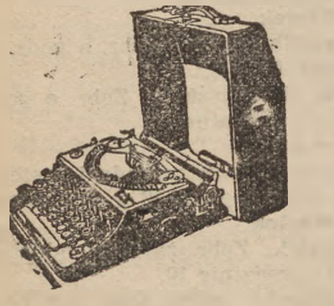
Straż Honorowa 40,— zł.

P. U. 10,— zł.

UMARLI:

1. Ś. p. Antoni Szczepański, Grunwaldzka 147;
2. Śp. Bronisław Rosest, Seminaryjna 15;
3. Śp. Stanisław Dudek, Nakielska 109;
4. Śp. Agnieszka Gabrych, Nakielska 13;
5. Śp. Jadwiga Orlikowska, Chwytowo 4;
6. Śp. Wojciech Karabasz, Zakład Diakonisek;
7. Śp. Augusta Rogalska, Nowogrodzka 9;
8. Ś. p. Władysław Leśniewicz, Grunwaldzka 38;
9. Ś. p. Konstancja Peplińska, Św. Trójcy 6b;
10. Ś. p. Henryk Depka, Nakielska 2;
11. Ś. p. Irena Depka, Nakielska 2;
12. Ś. p. Paulina Stankiewicz, Grunwaldzka 37;
13. Śp. Urszula Urbańska, Koronowska 51;
14. Ś. p. Urszula Zdunek, Grudziądzka 4;
15. Ś. p. Teresa Anna Kriese, Siedlecka;
16. Ś. p. Antoni Dalkowski, Stawowa 12;
17. Ś. p. Rajmund Szews, Staroszkolna 10;
18. Ś. p. Krystjan Lotko, Kordeckiego 19.

Wieczny odpoczynek dacz im dać Panie!

Nakładem kancelarji kościoła św. Trójcy w Bydgoszczy. — Tłoczono w Drukarni Polskiej Sp. Akc. ulica Marszałka Focha 39. Telefon 352